

KÖZGAZDÁSZ

a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja

XIV. ÉVFOLYAM, 19. SZÁM

ÁRA: 60 FILLÉR

1972. DECEMBER 7.

Körkép diplomaosztáskor

Ez a pár szó ragadt meg bennem legjobban egyetemünk nyilvános ünnepi tanácsülésén, melyet 1972. december 2-án, szombaton tartottak.

11 óra előtt pár perccel ért az aulába a ballagó végzett évfolyam. Rokonok, barátok, ismerősök és ismeretlenek biztató tekintetétől kísérve foglalták el a nekik kijelölt helyet. A Himnusz elhangzása után dr. Ollé Lajos nyitotta meg a tanácsülést és üdvözölte az egybegyűlteket. Ezután egyetemünk rektora, dr. Szabó Kálmán köszöntötte a résztvevőket és kivánt tartalmas munkáséletet végzőseinknek. Majd dr. Garamvölgyi Károly, a Magyar Közgazdasági Társaság főtitkára, a pénzügyminiszter első helyettese szólalt fiatal kollégáikhoz.

A Ker. kar diplomakiosztásán mondta Kreskay elvtárs: „Egyesek azt hiszik, befejeződött a tanulás, pedig az igazi az élet tanulása, most kezdődik.” Hogyan is kezdődik az élet „tanulása”? Erre a kérdésre szerettem volna választ kapni, mikor megfelelő mennyiségű papírral és tollal felszerelve, elindultam riport-alanyt keresni.

ELSŐ RIPTALANYOM

Egressy Gábor volt. Sárospataki születésű és jelenleg Sátoraljaújhelyen a Tokajhegy-aljai Állami borgazdaságnál dolgozik. Fizetése 2000 forint, plusz nyelvpótlék, iparszakon marketing ágazaton végzett.

— Rövid volt ez a pár hónap, de azt észrevettem, hogy nagyon számítanak rám, mint közgazdászra. Értékesítési osztályon vagyok, és a most kezdődő exportmunkához várnak tőlem ötleteket, javaslatot. Úgy érzem itt komoly lehetőségeim lesznek, csak tőlem függ, mit fogok elérni. Egyelőre még csak ismerkedem a területtel, az érdemi munka viszont hamarosan megkezdődik.

KOVÁCS GIZELLA vagyok mondja, és mosolygva nyújt kezét. Körülötte a szinte az egész család. Nem tudom hányan vannak, de mindegyikük arcán látszik: nagyon örülnek a mai napnak. Alig telik el két perc és máris megtudom, mi a különbség a szállítás és a szállítmányozás között.

— MAHART vezérigazgató-ságán dolgozom. Belker, marketing szakon végeztem. Legjobban a nyelveket tudom hasznosítani, de most már látom, milyen jó lett volna még egy nyugati nyelvet kötelezően tanulni. Sok eredményt látom az esettanulmány-jellegű dolgoknál, nem is igaz, mennyi nehézségen segít át. Területem áruszerzési tevékenység, ahol

egyedül vagyok közgazdász. Nem tudom, majd hogyan értékelik munkámat, de talán sikerül egy külképviseletre is kijutni.

JÁRAY JÁNOS estin végzett. Borsod megye KISZ-titkára, Miskolcon lakik.

— Miért jöttél a közgázra? — Tulajdonképpen gazdaságpolitikánk jobb megértése volt alapvető célom. Így mélyebben meg tudom érteni az intézkedéseket, azok indítékait, mozgatórugóit. Ez természetesen munkámat is hatékonyabbá teszi. Amit jobban ismerek, azt még mélyebben, megalapozottabb elméleti felkészültséggel tudom támogatni.

— MILYEN SZAKON VÉGZETT?

— Agrár.
— Így ismerkedtem meg Nagy Zoltánnal, a dombóvári MNB-fiók dolgozójával.

— Tudja muszáj volt egyetemre jönni. A közvetlen lökést a munkahelyi feladatok, követelmények adták. Én nagyon jól tudom hasznosítani a diplomámat. Altalában tisztes van dolgom. Nem mondom, hogy könnyű volt ez a pár év, de megérte. Ne haragudjon már, de fél óra múlva megy a vonat. Rohanok.

— Jó utazást kívánok.

Sok emberrel beszéltem. Nyelvvizsgára készülő külügyi tisztviselővel, MALEV-propagandistával, újságíró-gyakor-nokkal. Szinte mindannyian ismerkedtek még első munkahelyükkel. Jellemző volt mindannyiukra a bizakodás, az optimizmus. Magam részéről csak azt tudom kívánni, hogy ez egy év múlva se változzon.

Sirola Miklós

Foto: Bajusz

Tervek, bírek a Rádayból

10

Valami új van kialakulóban a Rádayban — írtam nagy merészen a múltkoriban egyik írásomban, és ki-jelentésemet rögtön alá is

támasztottam néhány bizonyítékkal. Persze azonnali megérkeztek a válaszreakciók is. „No, nézd csak, megint megváltjátok a világot!” Mások legyintgettek; „miért kell ekkora feneket keríteni minden kicsiségnek?” Nincs igazuk.

1 A diákönkormányzat fejlettsége. Milyen a jó diákvezető; jogok és kötelességek szintje; állami vezetés és diákönkormányzat kapcsolata; diákvezetők az egyetemen, stb.

2 A kollégiumi élet, az erkölcsi, politikai nevelőmunka, a kollégiumi közösség hatása a személyiség fejlődésére; személyi kapcsolatok alakulása; önállóságra utaló tényezők vizsgálata; világnézet, érdeklődési kör, előre tervezett és spontán formák nevelőértéke stb.

3 A kollégiumi élet szokásai, hagyományai; a kollégiumok történetének kutatása. Új szokások, hagyományok kialakulásainak folyamata; nemcsak közgazdász kollégiumok történetének, szokásainak kutatása.

4 Az elsőéves kollégisták beilleszkedését milyen tényezők segítik, gátolják? A pályázaton mindenki részt vehet (nem kollégista is), tetszés szerint választott témával, vagy részlettel. A pályázók számíthatnak komoly oktatói segítségre is. A pályázatnak két beadási határideje van: 1973. június 1. és 1974. március 1. Egy-egy pályázó mindkét határidőre adhat be dolgozatot, még ugyanaból a témából is, ami úgy értendő, hogy ha valaki nem fejezi be fél év alatt a téma részletes vizsgálatát, elegendő 1973. június 1-re egy részét feldolgoznia — ez viszont teljes értékű legyen! — amihez aztán 74 márciusáig csatlakoztatja a további kutatás eredményeit, tapasztalatait.

Jutalmazásra mindkét alkalommal 2500—2500 forintot fordítanak, ehhez jön még a KDB jutalma, melynek összege a dolgozatok minőségétől függ. Felvilágosításért Széni Nándorhoz — III. évf. népgazd. terv — Kinizsi Koll. 412. szoba — lehet fordulni.

Simor István

lek arra mutatnak, hogy „valami van a levegőben”.
A változásokról Szabó István a DB titkára tájékoztat.
— Az előző évek tapasztalatai sok bajt okoztak az indulásnál. A kollégiumi szemlélyzetével is voltak kisebb-nagyobb súrlódásaink, ami nehezen elkerülhető, hisz kevesen vannak, a lakók pedig több mint 500-an. Örvendetes, hogy ezek az ellentétek kezdenek elsimulni, és a kezdeti borúlátó hangok is megszűntek. A választás után a DB úgy látott munkához, hogy „csak azért is megmutatjuk”. Nehéz a helyzetünk, mert a 6—8 ágyas szobák után az itteni zömmel két-ágyas elosztás nagyon megosztja a gárdát, és ez csak fokozza a tagság passzivitását. Alapközösségi rendszerrel próbáljuk megoldani a problémát.

Sajnos, nem mindig sikerrel. Ezért a jövő felévitől feltétlenül változtatni kell a helyzeten. Annyit már most elmondhatok, hogy a tagság aktivitását szeretnénk fokozni. A végzett munka lesz majd az értékmérő, ki kerül jövőre a Kinizsibe. Jelenleg

(Folytatás a 3. oldalon)

Kollégiumi életforma

PÁLYÁZAT

„A Kinizsi kollégium diák-bizottsága kiindulva abból, hogy sürgetővé vált az egyetemünk kollégiumaiban folyó nevelőmunka jobb megismerése és tartalmi továbbfejlesztése, kutatási témajavaslatokat hirdet meg.”

Ezzel a mondattal kezdődik a felhívás, mely talán az egyik legjelentősebb kezdeményezése a Kinizsi DB-nek.

A témák címei és röviden ajánlott tartalmuk:

1 A kollégiumi közösségek szerkezete.

Milyen közös értékrendszer, célok, tevékenységi formák,

stb. határozzák meg ténylegesen a hallgatók egy csoportba tartozását?

2 A kollégiumi hallgatók életrendje, tanulási szokásai.

Azonosságok, különbségek a helyben lakó, a bejáró, az al-bérlésben lakó hallgatók között.

3 A kulturális nevelés fejlesztésének lehetőségei a kollégiumban.

A kollégiumon belüli jelentősebb csoportok műveltségbeli és intelligencia-szintjének megállapítása; a művelődés formái stb.

Fogadalmótétel a ballagási ünnepségen

(Foto: Eszes István)

Állami vezetők látogatása egyetemünkön

Látogatást tett egyetemünkön az elmúlt héten Timár Mátyas a Minisztertanács elnökhelyettese, Dreicin József az Országos Tervhivatal elnökhelyettese és Buda István munkaügyi miniszterhelyettes.

December 7-én Nyers Rezső, az MSZMP KB titkára, a Politikai Bizottság tagja, Vályi Péter, a Minisztertanács elnökhelyettese és Székér Gyula nehézipari miniszter tesz látogatást egyetemünkön.

Sajtónapi jutalom

A sajtónap alkalmából a KÖZGAZDÁSZ írásában kiemelkedő munkát végző hallgatókat egyetemünk és a Hírlapkiadó Vállalat könyvjutalomban részesítette:

Árva László, Bajusz Károly, Barna Zsuzsa, Blahó Miklós, Borsi György, Demesák Ágnes, Dobos Péter, Eszes István,

Földes Péter, Halász Géza, Kékesi Katalin, Koncz Gábor, Pogány Ágnes, Sebők János, Simor István, Sirola Miklós, Szabó László, Szoboszlai Attila, Szűcs Györgyi, Zsembery Ágnes.

A sajtónapi megemlékezést 1972. december 2-án, szombaton délután tartottuk a KÖZGAZDÁSZ szerkesztőségében (III. em. 381.).

A számítástechnikai alapképzés tapasztalatai

A KÖZGAZDÁSZ kerekasztal-beszélgetései már többéves múltra tekintenek vissza, de első ízben fordult elő, hogy egy tanszék felkérésére kerüljön rá sor. A számítástechnikai tanszék felismerte az egyetemi lap azon lehetőségét, hogy fórumot biztosít az oktatók, diákok találkozására, véleményük kicserélésére, álláspontjaik ütköztetésére, közös problémáik megoldására. Idei utolsó kerekasztal-beszélgetésünk a számítástechnikai alapképzés első tapasztalataival foglalkozott. A tanszék vezetője, Csépai János és Békési Gábor adjunktusok képviselték, a KÖZGAZDÁSZ munkatársain kívül mintegy 15 első és másodéves hallgató volt még jelen.

CSEPAI JÁNOS:

Kádár elvtárs mondoma egyik legutóbbi beszédében, hogy a tanár a katedrán tanár legyen, de ha nincs ott, egyenlő vitapartnerként kezelje a diákokat. A mi tanszékünk eddig csak a katedránál találkozott az első és másodéves hallgatókkal, most létrejött az egyenlő félként való találkozás. A beszélgetés aktualitását az adja, hogy a számítástechnikai alapképzés tárgyai ebben a félévben futnak először végig, úgy gondoltuk, hasznos a jövőre nézve, ha elvégezzük a visszacsatolást is. Kérünk titeket, számoljatok be problémáitokról, tapasztalataitokról, javaslatokról.

KISS IMRE:

arra a beszélgetésre azért hívtunk csak első és másodéves hallgatókat, mert a felsőbb évfolyamosokkal már régóta létező rendszeres kapcsolatot tartunk fenn a KISZ-szervezeten keresztül. Szeretném azonban, ha nem arról vitáznánk, hogy szükséges-e a számítástechnika minden közgazdász számára, mert ez a kérdés már szakemberek körében sem képezi vita tárgyát, hanem arról, hogyan lehetne az oktatás technikáját tökéletesebbé tenni, hatékonyabb formát találni. Ez utóbbinak ugyanis még számunkra sem tisztázottak, elég, ha csak tárgykun úttörő jellegére utalok, hiszen közgazdászok számára széles körben első ízben oktatunk számítástechnikát, egész más alapokon és felfogásban, mint például ezt mérnökök esetében teszik. Úgy véljük, munkánkban jobban tudunk támaszkodni a hallgatók véleményére, mintha más, régebben működő tanszékek tapasztalatait vennénk át. A hallgatók részéről érkeztek már jelzések hozzáink pl. annak ellenére, hogy az első félévben oktatott anyag kétszer annyi információt tartalmaz, mint a második félévi, mégis ez utóbbit tartják nehezebbnek.

VASS LÁSZLÓ:

(II. éves népgazd. terv.): Véleményem szerint azért nehezebb a második félév, mert az anyag kevésbé szemléletes. Ha látnánk egy saját-magunk készített programot futás közben és futás után, sok mindent jobban megértenénk. Az informatikát viszont nem első évben kellene tanítani, amikor még hiányzik a hallgatók közgazdasági műveltsége, gondolkodása. Még egy dologról szeretnék szólni. Úgy veszem észre, hogy a számítástechnikának nagyon kevés a kapcsolata a többi tárggyal. Matematikaórák alatt néha szó esik róla, amikor egy nagyobb mátrixnál megjegyzi az oktató, hogy ehhez bizony gép kéne, máshol viszont még ez sincs. A filozófia egyáltalán nem foglalkozik vele, pedig a kibernetika szerepe a valóság megismerésében igazán megérdemelhetné néhány sort. Legfeljebb akkor említ meg, ha a mai burzsoá társadalom technokrata jellegéről beszélnek.

SÁRKÖZI RÓBERT:

(II. éves ipar.): Nincs a FORTRAN-ra szükség. Ha valaki tud blokkdiagramot csinálni, akkor azt egy hat hónap alatt kiképzett programozó könnyen gépre viszi. Ezért azt javaslom, hogy konkrét nyelvet ne tanítsunk, csak a blokkdiagram elkészítését, a probléma megfogását.

SZÁZ JÁNOS:

(II. éves népgazd. terv.): A blokkdiagramkészítés még nem ad szemléletet, azt csak a technikai jártasság adja. Ha programozók rájövök a hibára, legközelebb már nem követem el. A technikai részletek nem hagyhatók ki az oktatásból.

CSEPAI JÁNOS:

A blokkdiagram jóságát legjobban az elvtárs elmondta, hogy a tanszék vezetője, Csépai János és Békési Gábor adjunktusok képviselték, a KÖZGAZDÁSZ munkatársain kívül mintegy 15 első és másodéves hallgató volt még jelen.

feljebb az oktató tudja eldönteni, a FORTRAN viszont azonnal visszavág, a gép jelzi a hibát.

ESZES ISTVAN:

(II. éves népgazd. terv.): A tanszék vezetője elvtárs szerint mindenki futtathat, az egyetemi számítógéppontban. Már harmadik féléve tanulom a tárgyat, de még soha nem futtattam. Mikor ezzel a kérről fordultunk szemérmesül a tanszék vezetőjéhez, azt válaszolta, minek akartok futtatni? Úgy tudom, Veszprémben van a legjobban kihasználva a számítógépet. Pedig azok vegyiparosok.

KISS IMRE:

Aki tud programozni, beadja az egyetemi számítógéppontba, másnap megkapja az eredményt.

ESZES ISTVAN:

Az ipar II-es csoport két hete adott be egy programot és még mindig nem kapták meg.

SZOBOSZLAI ISTVAN:

(kooperatív I. éves): A gépet annak idején 10 perc alatt mutatták be nekünk, nem valami nagy szakértelművel. Egyébként mi kooperatívok még jobban érezhetjük az időkiésést, hiszen mi két év múlva kerülünk a „második” évfolyamra.

KISS IMRE:

Higgyék el, óriási változás lesz, ha megkapjuk a alállomást. Az úgy már évek óta úgy. A következő év elején azonban minden valószínűség szerint beállíthatjuk. Megvizsgáljuk a kooperatívok problémáit. A kislányok egyébként értenek a géphez, úgy látszik, már egy kicsit unták. Nagyon sok egyébként a technikai és személyi problémáink. Jóval több ember kellene a tanszéknek. A koncentrált időszak alatt sokan egy nap háromszor-négyeszer adják le ugyanazt az anyagot. Ilyenkor persze könnyen előfordul, hogy érdekteletlenebb a szemérmes ellenőrzés a szemérmes ellenőrzésnél.

RAINER BERNHARDT:

(I. éves): Sok az előadásokon a nyelvi problémák. Külön konzultációt szeretnék emiatt kérni.

KISS IMRE:

Már tartottam külföldieknek konzultációt. Természetesen, ha kéri, önknek is fogok tartani.

VARGA ZSUZSA:

(I. éves): Úgy érezzük, hogy a koncentráció alatt kevés volt a gyakorlat.

KISS IMRE:

Az időben megjelenő jegyzet sok fölösleges dolog leadásában segít, mi is érezzük, hogy viszonylag sok az előadás. Tavaly heti 8 óra előadás, 8 óra gyakorlat volt a koncentrált időszak alatt. Természetesen ehhez hozzá számoltuk, hogy a diák 16 órát külön foglalkozik az anyaggal. Idén az arány 6-10 volt, jövőre már 4-12 lesz a gyakorlat javára.

Amint látom, elfogytak a kérdések. Szeretném megköszönni hozzászólásait és javaslatait. Higgyék el, mi mindent megteszünk, hogy a tárgy elsajátítását megkönnyítsük. Egyelőre sok a nehézségünk, de a tanszék csupa fiatal oktatóból áll, akik szívügyüknek tekintik ezt a munkát, némelyikük kétszeres fizetésért dolgozhatna másutt. Remélem, hogy a jövőben találkozásaink rendszeresebbé válnak és legközelebb már az új terminál állomás problémáit is nekem szegezhettek.

Mi pedig a szerkesztőség részéről köszönjük, hogy a tanszék lapunkat használta fel a hallgatókkal való találkozásra, reméljük, hogy a következő félévben más tanszék is követi példájukat. Úgy érezzük, a beszélgetés sikeres volt, várjuk a folytatást.

— farkasházy —

(Foto: Eszes)

Tervek, hírek a Rádayból

(Folytatás az I. oldalról)

ot tartunk, hogy egyesek csupán „éjjeli menedékhelynek” tekintik a kollégiumot. A munkaterv összeállításánál is az egyik fő szempont az volt, hogy összehozzuk az embereket.

Hallhatnánk néhány konkrétumot? Mi lesz a sorsa az épülő pinceszobáknak?

A klubot a német hallgatók kezdeményezésére csináltuk volna társadalmi munkában. Sajnos, a jövőre beépítésre kerülő kazán miatt lefújták a remek ötletet. Így most a földszinti társalgót alakítjuk át klubba. Természetesen ezt is társadalmi munkában. Nem akartam hinni a szemnek, mikor a gólyabál előtti szombat délután majdnem 80-an jöttek el segíteni Remek dolog, hogy

együtt van a társaság, ha szükség van rá.

A klubban állandó kiállítás szeretnénk rendezni. Első vendégeink Halász Géza karikaturista és Földes Péter (humor rovat). De tervezzük fotókiállítás (Foto: Bajusz — Foto: Eszes) és szeretnénk meghívni az egyetem önképzőkörét is egy bemutatóra. A DB-nek van egy kis pénze, veszünk lemezjátékot, rádiót, magnót, asztali játékokat, kapunk fotókat, tv-t. Szeretnénk „konkurrenciát” teremteni az egyetemi és a Makarenko utcai kluboknak. Nagy sikere volt az első közös, kandidosokkal rendezett vetélkedőnek. Telt házat ígér a „Kollégiumi élet, erkölcs, szex” című vitaest. Külföldi hallgatók bevonásával készülünk a december 9-i Mikulás-estre. Kéthetenként, szombatkor közös „Disc Jockey” esteket rendezünk a kandidosokkal. S hogy

mennyire szükség van ezekre, bizonyítja, hogy gyakran keresnek, mikor lesz ez, vagy az. Nehogy elszakmaiadjunk” indítunk, szintén két hetenként egy zenetörténelmi sorozatot. Farsangkor lesz Rongyos bál, de ez már a jövő évi program.

Történt-e változás ama bizonyos kollégiumi gyűlés óta, amellyel a lap is foglalkozott?

Igen is, meg nem is. Az objektív problémákkal nem tudunk megbirkózni. Továbbra is gyenge a világítás, nagy a zaj stb. Viszont a fűtéssel nincs probléma, rendszeresen van meleg víz. A gazdasági hivatal megvette a kért fregókat, hamarosan lesz könyvespolc is. Berendeztük a kért sportszobát is. Szőnyeggel, súlyzókkal, pingpongasztalokkal. Már ott tartunk, hogy ha valaki játszani akar, sokszor egy órát is várnia kell. Van egy égető problémánk is. Remek háztúdióknak van. Megvannak a „peakerek” is, csak kellene még néhány tucat hangszóró a szobákba és üzemelhetne a közgazd. Nagyon örülnék, ha a cikk nyomán jelentkezne valaki, aki gondunkat megoldaná. Tanulási szempontból is jó lenne, hisz szakdolgozatokat lehetne felolvasni, konzultációkat hirdetni stb.

Sokak problémája a kollégiumi felvétel ügye. Várható-e e téren érdemleges változás?

December 6-án elutaznak az itt dolgozó vietnamiak. A megüresedett helyekre fel tudunk venni néhány jelentkezőt, de elsősorban azok kérjék felvételüket, akiknek szociális helyzetük és tanulmányi eredményük ezt indokoltá teszi. A felvételi kérelmeket a DB címére kérjük.

„Rebesgetik, hogy a kollégium hamarosan költözni készül?”

Nem tudom, honnan terjednek ezek a hírek. Arról van szó, hogy nagyobb rekonstrukciós munkálatokra van szükség. De hogy ez már most megkezdődik, vagy csak a nyáron, arról még nincs semmiféle döntés. S hogy ez maga után vonná a költözést, az sem biztos. Sok-sok tényező játszik közre ebben, úgyhogy fölösleges a kérdéseket vizsgáldozni előtt még külön is felizgatni. Ha valamit megtudunk, azonnal értesítjük a tagságot. Csak azt tudom tanácsolni, a mendemondákra ne hallgasson senki.

Sebők János

Klubdiszítés

Új klub lesz: Ha csak formájában is, de újjászületik. Ehhez a formai megújuláshoz kéri a klubvezetőség mindenki segítségét. Diszítési javaslatokat, rajzokat, lemezborítókát, kanccsokat és minden általános érdekesnek talált tárgyat hozzatok, és nem utolsósorban minél többen jelentkeztek és vegyettek részt a klub diszítésében.

Kiss Mariann

KB határozatáról

I. évfolyamról

maguk jönnek ár arra, tényleg a szocialista művészet, filozófia ami leginkább helytálló, és megfelel a valóságnak; jónak tartom, hogy a KB értékelve a kiéleződött adott helyzetet reagál a társadalmi problémákra, feszültségekre, például nagyzári munkásság béremelése... fontosnak tartom a mechanizmus — központi tervezés ellenőrzésének erősítését... a párt életének fegyelmeztetés szilárdítása (például tagfelvétel) igen fontos (párttag.)

Megvizsgálva, hogy az egyes csoportok hogyan értékelik a párthatározatot, hogy a IV. csoportba tartozók, egy kivételével egyetértettek azzal, jo-

gosnak tartják az intézkedéseket, ellentétben azokkal a válaszadókkal, akik hasonló részletességgel nem tanulmányozták át a párthatározatot. A gazdaságpolitikai kérdésekkel foglalkozók nagy része tiltakozik az áremelések ellen, nagyrészt következetlenségéből, felületességéből, a lényeg megértésének hiányából adódik ez az ítélet. Igen pozitívan tartom, hogy csak egyetlen válaszadó utasítja el a párthatározatot egészen.

helyesli	áremeléseket nem helyesli	elutasítja	nem válaszol	Össz.	
I.	—	—	24	24	
II. 3	3	—	3	7	
III.	4	8	—	14	
IV.	4	1	—	5	
	11	9	1	29	50

Erdekes eredményt hozott az utolsó kérdésre kapott válaszok értékelése:

	kell	nem válaszol	nem kell	Összesen
I.	12	10	2	24
II.	6	1	—	7
III.	12	1	1	14
IV.	4	1	—	5
	34	13	3	50

Általában mindenki tisztában van a párthatározat ismeretének szükségességével. Az első csoportba tartozók többsége is a párthatározat ismeretének szükségessége mellett szavaz, remélhető, hogy ez a véleményük legközelebb cselekvésben is megnyilvánul: (jó lenne széles tömegek keretében publikálni, tulajdonképpen engem is érdekel, de sajnos, sok benne a fal szöveg; persze, hogy tudja mindeki, mi a mende-mondák háttere; természetesen nagyon fontos, hogy mindenki ismerje, hiszen ez most befolyásolja az elkövetkezendő időben az életünket; szükséges, mert minden élő lelkét foglalkoztató társadalmi problémákkal foglalkozik, s ne-

kem, ki e társadalomban kiemelt szerepet vállaltam, különösen érdekes. (párttag.)

Végül. A megkérdetettek véletlenszerűen kiválasztott hallgatók voltak. Lehet, hogy válaszaikból nem vonható le általános következtetés, az egyetem hallgatóira mégis égető problémákat vetnek fel. Ilyen kérdéseket például: A középiskolák helytelen ideológiai oktatásában van a hiba? Vagy az egyetemi KISZ, vagy a hallgatói pártcsoportok, vagy az oktatók munkájában? Vagy a társadalomtudományi egyetemre jelentkező hallgatók érdeklődésében?

Közgazdasági művészeti napok

Tekerőlanttól a pánsípig

Sikerese darabot mutatott be az Irodalmi Színpad

Egy szabványos formaruhát levették az igyekvő gonddal és szellemmel összeállított műsoros megemlékezés nagyszerűen igazolta szervezőinek elképzeléseit: november 7-i ünnepségi sikerének híre tüszaladt az egyetemi kapun.

Hogy ez bátorította az egyetemi kulturális szerv további törekvéseit — valószínű. Tény az, hogy november utolsó hetére új, különleges programszorozatot érkezését jelezték a különböző propagandaszervek. (Bár az is tény, hogy különböző sebességgel és mértékben!)

A kultúrosztály vezetőinek mi volt a célja a művészeti napok rendezvényeivel? — Elsősorban azt akartuk, hogy az egyetemi művészeti csoportok — ha úgy tetszik — koncentrált formában ízelítőt adjanak azokból az eredményekből, amelyek a kérdéses időre megfoghatóvá váltak.

Ez valóban sikerült. Nézzük sorban: a Klubban 27-én nyílt meg a képzőművészeti kiállítás. A huszonnyolc kiállított képből Fodor Erika, Gerhard Klára (Dózsa), Bock Gyula linómetszetei, Komoróth Zsuzsa grafittanulmányai és Hajnal Mária kicsit fantáziátlan címmel (Vizsgaidőszak) ellátott rajza volt a legsikeresebb. Kár, hogy olyan sok (még ha nem is rosszak), a színeskréta-tanulmánycsendélet. De egy-egy mókás vagy rosszul meggondolt bejegyzés mellett az emlékkönyv jogosan szüli a gondolatot, még a sikeres kiállítást látva is: szabadabb, egyénibb téma- választást.

A Halálfejesek című film kapcsán szervezett vita (a filmforgalmazás kérdéseiről) jelentette a következő nap programját. A mozibárárok fejében felvillant sok megválaszolatlan kérdést végre sikerült helyretenni ezen az estén. 29-én az egyetem zenekara nyilvános próbát tartott „Elő muzsika” címmel. A klubban azonban néhány szalkozni vágyón kívül mások nem fordultak meg ebben az időben. Mi a kultúrosztály véleménye erről? Nem a gyenge propagandában van a hiba? — Inkább így fogalmazom: a formális propagandában. Ez pedig a klubvezetők hozzáállásából következik. A személyesebb jellegű tájékoztatás nagyobb sikert hozhatna ezen a téren is. Sajnos, az elmúlt évben több helyen meglazult a fegyelem a kultúrunka láncon. Ezt igazolták a gólyabál tanulságai, és ide tartozik a klub is. Reméljük, hamarosan sikerül megoldani ezt a problémát is.

Mint minden műsorára a nyugati nyelvi tanszék csütörtök délutáni Hermész és Elektra című produkciójára is sokszorosított meghívók jelentek meg. A bemutatásra került Párbeszéd (írta dr. Pécsi György) tárgya a művészet, a tudomány és a nyelv — a közgazdaságkérdésben. A zenei és képzőművészeti illusztrációval színesített előadás két szereplője, Székfy Zsuzsa és Kratochvíl Tivadár, egyetemünk végzett hallgatói voltak. A művészeti napok egyik jelentős eseménye ez az újfajta, egyéni „színjáték”. Kár, hogy a délutáni órákban rendezték meg.

Még aznap este sor került az Irodalmi Színpad bemutatkozására is — egy igen jól sikerült, furcsa „szindarabbal”: Vámos Miklós Cédulák című irásának feldolgozásával. Bicskei Gábor színpadvezető kitűnően alkalmazta irodalmi színre a fiatal szerző érdekes alkotását. A szereposztásból Govrik Klára nagyon jól megfogott alakítását, illetve Kvassinger Klára és Kecskés László játékát emelhetjük ki.

Szép zárása volt a hétnek a zenekar és az énekkar közös műsora a tanácsteremben. Ennek első részében csak zenekari számok szerepeltek. A program megtekintése után nagyszerűen igazolódott a zenekar jogos reklámciója, hogy a rendezők vagy fel sem tüntették, vagy csak mint közreműködőket emelték ki őket a reklámszövegeken. Pedig a csoport komplett műsorról és önálló hanggal rendelkezik. A legfurcsább és legérdekesebb zenekari szám talán a cimbalmon megszólaló Bach: Olasz koncert volt, de a többi előadott darab is egységesen jól sikerült. Ezután az énekkar és a zenekar közösen mutatott be két számot, majd kerek egy órán át a nagy sikerű berlini vendégzereplés műsorával, az énekkar folytatta az estét, amelyet Vághelyi Gábor, a kultúrosztály munkatársa sikeres énekcsózája is színesített. Az énekkart Szári Mihály és G. Horváth József vezényelték, a zenekari számokat pedig Culyás László dirigálta. Az est a vászonszövő takácsokról szóló német dalocskával ért véget és tette föl a pontot a művészeti napok rendezvénysorozatára.

A művészeti napok szigorú szemmel nézve is nagyon jó műsorképzést eredményezett. Mégis felmerül a kérdés, vajon nem lehetett volna-e teljesebb, mégnagyobb szabású, ha már neve is ilyen jelentős és komoly hangzású. — Sajnos, szűk volt az időnk rá. A gondolat október 10-én fogantatott. Legnagyobb erénye így is a koncepció léte.

Nekünk azonban fantáziáindító volt az ötlet. Szerintünk koordinálni lehetne az egyetem más kulturális centrumaival vagy érdeklődésű szerveivel, a kollégiumokkal stb.

Mi is látnunk kibővítési lehetőségeket. A következő hasonló rendezvénysorozaton — hogy minden ágazatot megmozgassunk — a táncszóport is fellelhet, stílus- és kosztümbevitattal, s a közönségszervezés is külön akciókat vagy vitát kezdeményezhet. Hirdethetünk pályázatot, szavazóversenyt — öntevékenyebb jellegű kölcsönözhetünk az egésznek. Kooperálhatunk a Közgazdaság szerkesztőségével, a Parnasszus irodalmi melléklet megjelentésével, sor kerülhet az egyetemünk irodalmi művelők bemutatkozására is. Népművészeti kiállítást rendezhetünk vagy hangszerkiállítást: a tekerőlanttól a pánsípig.

Hogy érdemes volt megrendezni ezt az újfajta koncentrált kulturális megmozdulást, azt az első közgazdasági művészeti napok is igazolták. Az újabb elképzelések gazdasága pedig arra biztat bennünket, hogy folytatnunk kell: hagyományossá tenni.

Bakonyi Péter

Jelenet a Cédulák-ból

Mi történik a toronyszobában?

A pécsi kihelyezett tagozat klub- és kulturális élete idén fellendülőben van. Hogy miért csak idén? Ennek több oka van. A tagozat alacsony létszámának velejárója, hogy kevesebb ember mozgatható. Gondot okoz a megfelelő helyiség megszerzése az egyes rendezvényekre. Idén készült el csak a „toronyszoba”, amely KISZ-szobaként funkcionál jelenleg. A nyelvi körök máris birtokukba vették. A változatos klubműsor összeállítása is komoly gondot okoz, mert nehezen tudnak előadókat szerezni Budapestről. (Jó lenne ha a pes-

ti klubvezetőség megpróbálna segítséget nyújtani e téren.) Ezért próbálkoztak meg azzal, hogy maguk a hallgatók tartották az egyes klubfoglalkozásokat, de ez érthető módon nem talált szélesebb érdeklődésre. A megfelelő időpont kiválasztása is nehézséget okozott, mert az elsők megszese lakknak.

Idén a KISZ-szervezet nagyobb erőfeszítéseket tervez e téren. Az eredmények várhatóan a második félévben jelentkeznek. Idén alakult meg a tagozat tancskara és az irodalmi színpad is nagyon komoly munkába kezd. Az

irodalmi színpad is részt fog venni a klub munkájában. Irodalmi estet fognak tartani a pécsi hallgatók irodalmi műveiből, illetve a színpad egyik tagjának lesz önálló előadói estje. Idén kezd meg a működését az amatőrfilmklubja. Az ő alkotásaikból is láthat összeállítást a közönség. Most indult be a filmklub jellegű sorozat.

Nemcsak központilag szervezik a rendezvényeket, hanem igen nagy a kollégiumok önállósága is e téren. Az itteni programokat a DB szervezi és jó a látogatottságuk is. Remélhetőleg idén már megfelelő színvonalú klubélet lesz és a KISZ-vezetésnek sikerülni fog a megfelelő forma kialakítása. —lévé

A közgazdaságtudományok

új doktora

A Magyar Tudományos Akadémia felolvasó termében csütörtökön (november 30-án), délután védte nagydoktoriját Mátyás Antal, egyetemünk tanára. A bíráló bizottság elnöke Friss István, az opponensek: Csikós Nagy Béla, Hoch Róbert és Sipos Aladár voltak. A doktorit elfogadták — előreláthatóan — május végéig könyv alakban is megjelenik a Közgazdasági és Jogi Kiadónál. A modern polgári közgazdaságtan története címmel.

Azon, hogy róla szeretnék írni, nem a frissen védett nagydoktoriról, hanem elsősorban annak szerzőjéről — kicsit meglepődik. Mások olyannyira pergő beszéde valamicskét lelassult, el-elakadt, az olyan emberek bizonytalanságával nyilatkozik, akik ritkán gondolnak arra, hogy saját személyük is érdekes lehet, és akik egyébként is megsokták, hogy tudományos munkájukon keresztül nézzék, mérjék magukat is.

Már hallgató koromban kiszemeltem magamnak ezt a területet. Szerintem ha valaki egyetemistaként, hobbszerűen kiválaszt egy munkaterületet, és ott bedolgozza magát, nagyon valószínű, hogy később is azon a vonalon fog dolgozni. Csak azon a területen tud igazán produkálni az ember, ami tetszik is neki.

1948-ban harmadévesként kerültem át az új egyetemre (korábban a Műszaki Egyetemhez tartoztunk, annak egyik fakultása volt a közgazdasági kar). A finist egy kicsit megnehezítette számunkra, hogy az összes ideológiai tárgyból újra kellett vizsgáznunk. A MEFÉSZ (az akkori ifjúsági szervezet) versenyt hirdetett, hogy ki fogja elsőknek letenni a vizsgáit — körülbelül 15–16 vizsgáról volt szó. Júniusi határidővel 1950-ben megnyertem a versenyt. Elvileg legkorábban végeztem az 50-es évfolyamon. Végzés után Közgazdaságtudományi Intézethez kerültem. A magyar közgazdaságtudomány történetével kezdem foglalkozni (több publikációm látott napvilágot ebből a témából) és külsőként részt vettem az egyetemi oktatómunkában is.

1952-ben megszűnt az intézet, ekkor végérvényesen átkerültem az egyetemre. Eleinte csoportként működöttünk a politikai gazdaságtan tanszék mellett, később váltunk önálló tanszékké. Kezdetből, (csoportkorától) vezetője vagyok az elméleti tanszéknek. Az egész tárgyat szinte magunknak kellett felépíteni. Mindenki azt ad elő, amit maga kutatott. Főleg a modern polgári közgazdaságtanra vonatkozóan más által már kidolgozott olyan anyag, amit nyugodt lelkiismerettel oktatgatnánk, nincs. Így abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy az oktatómunkát nálunk szinte lehetetlen elválasztani a tudományostól. Egy-egy előadásra, szemináriumra készülve komoly kutatást kell végeznünk. Azt hiszem ez a jó egyetemi előadás alapja. Más által feldolgozott, rendszerezett anyagot, sokkal nehezebb

élményszerűen átadni, mint azt, amit magam dolgoztam fel, aminek a kutatása élményt jelentett számomra, amit tudományosan átéltem. Én nem tudom az előadásaimat „kírázni a kisujjamból” rutinnom ellenére sem, mert úgy érzem mindig tudásom maximumát kell nyújtanom. Nem tudom egymást követő két évben például ugyanazt leadni. Tudom, hogy csak nekem ismerős az az előadás, hiszen a hallgatóság már más mint az előző évben, mégis zavarna, ha ugyanazt mondanám, ezért igyekszem mindig hozni valami újat is. Amikor vége a szorgalmi időszaknak, elkezdem a következő félév előadásait előkészíteni. Mivel a tudományos munka is olyan, hogy nem lehet kampányszerűen végezni, általában eleget tudok tenni a magammal szemben támasztott követelményeknek; a kutatásaim újabb eredményét mindig beépítem az előadásaimba.

Doktorim témájával, a modern polgári közgazdaságtan történetével (oktatómunkám is e témához kapcsolódik) húsz éve foglalkozom 1958-tól a kandidátusim óta kifejezetten ezen dolgozom. Igyekeztem minél nagyobb anyagot összegyűjteni és feldolgozni, s így szinte a kutatás melléktermékeként megírni a doktorit. Amíg úgy nem éreztem, hogy most már nyugodt lelkiismerettel beadhatom, addig nem voltam hajlandó benyújtani az anyagot.

Arról volt szó, hogy róla beszélgetünk, de kutatásról, oktatómunkáról esett a legtöbb szó. Mégis elöntöndás a szándék és a megalósulás között. Mátyás professzor portréját másként aligha lehetne felvázolni. —nak—

Az utolsó cédula

Valami meghalt, valami csodálatos szűnt meg, más következik. Az egyetemi irodalmi színpad előadásában láttam Vámos Miklós Cédulák című darabját. Ennek kapcsán írom le a gondolatomat. Egy család felbomlásának története viharzott végig előttem, asztalon hagyott cédulákra írva, s e folyamatban is elsősorban két fiatal életének alakulása. Az utolsó jelenetben mindenki egyszer beszél. Nagypapa, nagymama, szülők, gyerekek, szerető, mind saját céduláját olvassa, ügyet sem vetve a másikra. A hangzavart a fiú törli szét. — Anyu — kiáltja egyre hangosabban — anyu. Csend lesz. Csak a fiú suttozza alig hallhatóan a szót: anyu...

Segítségért kiáltott. Segítségért a családi fertőből. Anyu! De válasz nem jön, s halkuló szava sugallja a felismerést, otthonról, segítséget már nem kaphat. A döbbenet pillanata ez. Iszonyú és félelmetes pillanat. Minden ami ott volt mögöttem, bennem, és általa én is, megszűnik számomra, szavára már nem támaszkodhatom, nem szólhatok érte. Menedéket nála nem találok.

Hogyan tovább? És á t l a l a b a n, hogyan tovább?! A döbbenet pillanata ez. Iszonyú és félelmetes pillanat. Valami dübörgőnek, harsogónak kezdete. A gyerekkor vége.

Rejtő Gábor

Legkedvesebb verseim

November 28-án a Kinizsi utcai klubban tartotta önálló előadóját Bakonyi Péter, egyetemünk utolsó éves hallgatója.

Nem most lépett először közönség elé. Már több versenyen vett részt — Auróra, országos szavazóverseny, Radnóti-emlékverseny — és kapott díjat, vagy dicséretet.

Ezen az estén legkedvesebb verseiből válogatott. Műsorán Juhász Ferenc, fiatal szovjet költők, Ilyés Gyula, Somlyó György és saját versei szerepeltek.

Nagyon megragadott szerénysége és művészet iránti szeretete: „Érzem, hogy tudok adni valamit” — mondja bevezetőjében, s ez a gondolat hatotta át egész műsorát. Elmény volt hallgatni a profi művészek által is ritkán vállalt Juhász Ferenc-verseket. Nemcsak szavalla, hanem előadta, elmagyarázta a verseket.

Kitűnő volt a műsor szerkesztése. A szavazatok szuggesztív, feszített légtörést a versek között elhangzó zenei betétek oldották fel.

Szép emlékek lettünk gazdagabbak ezen az estén, s reméljük, folytatásra is sor kerül. Blahó Miklós

HÍREK

A Közlekedéstudományi Egyesület elnöksége egyetemünkön az 1972-ben végzett nappali tagozatos hallgatók közlekedési tárgyú szakdolgozatai közül az alábbiakat jutalmazta 1000—1000 forinttal.

1. Teiff Ferenc: Új rendszerű darabáru-fuvarozás a közlekedéspolitikai végrehajtása során.

2. Radó Gábor: A IV. ötéves, valamint a 15 éves távlati tervben előirányzott nyersfoszfátimport-fuvarozási útvonal és fuvarszköz megválasztásának vizsgálata (különös tekintettel az észak-afrikai nyersfoszfát fuvarozására).

3. Kiss Éva: A személyi jövedelemszabályozás és a hatékony vállalati gazdálkodás egyes összefüggései. (Tapasztalatok a VOLÁN 21. sz. Vállalatnál.)

4. Szerző Ildikó: A Volán Tröszt gazdasági szabályozó rendszere. (1968—1971)

A jutalmakat az egyesület képviselője, dr. Hegedűs Ágoston a diplomakiosztás alkalmával adta át.

Közlekedésgazdaságtani tanszék

Kar. kari fogadóórák

HPCS péntek (2—4 óra),
Egyetemi tanács péntek (2—4 óra),
Kari tanács szerda (10—12),
Kari vezetőség péntek (10—12), péntek (2—4).

Beszámoló a szakkollégiumban

Igy hordoztuk körbe a hírt, s a hívatást egyetemünkön, illő, hogy ezzel a mondattal kezdjük az értékelést is.

Mert az említett beszámoló, amelyen a szakkollégisták számot adtak munkájukról, amelyen megmutatták, hogy szakmai vonatkozásban mit is csinálnak, milyen módon, milyen színvonalon, s hol tartanak most, már megtörtént. Megtörtént, de korántsem ért véget, s egy ilyen alkalom mindig láttat valamit az egészségből is. A folyamat munkáról van szó, amelyet most keresztmetszetében

láthatunk, s amelybe, részli véve a szekciók ülésén, egyetemünk oktatói közül Bethlendi László, Csépai János, Erdei György, Herédi István, Kazár Péter, Meszéna György, Pásztorné Nagy Márta, Racsmany Anna és Szigeti Endre, valamint a nem szakkollégista hallgatók közül néhányan — sajnálatosan kevesen — pillantottak bele.

Az értékeléshez hozzátartozott, hogy az egyetemi oktatókat meghallgassuk. Nem irányított beszélgetések voltak ezek, mindenki azt mondta el, amit lényegesnek tartott. Ezekből az észrevételekből idézünk:

Csépai János mondta el, hogy a beszámoló gyakorlást is jelent, lehetőséget ad a végzett munka másoknak való elmondására, képességet fejleszt. Ez kell, de minél többször adjunk erre módot. Úgy lesz egy tehetséges sportolóvilágbajnok, ha már fiatalon nagy versenyekre küldik. Lehetőseget kell biztosítani a szakkollégiumon kívül is ilyen szereplésekre. Például összeszedni az egyetemen egy, a téma iránt érdeklődő csoportot, ahol, egészen más légkörben, ugyanezen eredményeit mondhatja el az ember.

A beszámolást, mint műfajt, fent kell tartani, mert jó forma. Az előadó is profittal beléle, emellett közgazdasági műveltséget és a folyó kutatásokról tájékoztatást ad a hallgatóknak, harmadszor pedig orientációt nyújthat azok számára, akik még nem kötelezték el magukat valamilyen témánál. A szekciókat a nagyobb részvétel tenné eredményesebbé. Legyen ott több egyetemi oktató is, s legyenek ott a témának még el nem kötelezett hallgatók. Így közvetlenül megteremthető a kontaktus az egyes témák iránt érdeklődő hallgatók, s az azzal foglalkozó tanszéki kutatócsoportok között. Amit javítani kell, az az opponensek felkészülése a másik témából. Mindezeket Erdei György fej-tette ki.

— Itt az emberek önállóan dolgoznak. Ez az, ami tetszik

Ezeket a véleményeket váltotta ki ez a két nap, amely, s ezt hangsúlyozni kell, a szakkollégium munkájának egyik oldalához, a szakmaihoz tartozott. Munkánkat folyamatosan értékeljük, keressük azokat a formákat, amelyek még jobban lehetővé teszik a tudományos tevékenység színvonalemelkedését.

Szombaton (nov. 11-én), reggel hangzottak el az első előadások, vasárnap este vitáztunk az utolsókon. Hasonló rendben bonyolódott ez le a TDK-kon szokásos előadásokhoz, vitákhoz, csak sokkal kötetlenebbül, fesztelenebb légkörben és jóval több hozzászólással, kérdéssel, vitaközvetéssel. Nyilvánvaló, hogy nem volt minden beszámoló egyformán jólsikerült. S arra se gondolhat senki, hogy most a jó eredmények fényében, elbizakodva leállunk. Nem. Látnuk hibáinkat, ezek kijavítására nagy figyelmet fordítunk.

Közelebb jutunk a helyes megítéléshez, ha valóban meggyőződünk a szakkollégiumi mozgalom milyenségéről, s kivülálgik ez abból az értékelésből, amelyet igazgatónk, Chikán Attila adott a beszámolóiról. Idézzünk befejezésül az ő szavaiból: „A beszámolási időszak elé kettős célt tűztünk: egyrészt tudományos

nekem! — hallottuk jóleső ér-zéssel Herédi elvtársától. Persze lehetnek itt tévutak is, van aki nem látja, hogy hova akar kijutni a témájával, de ha látja sem biztos, hogy eredményt hoz a munka. Ezek persze kutatásnál csaknem természetesen.

Kazár Péter felhívta a figyelmet arra, hogy már a témaválasztásnál orientálni kell az embereket. A kutatás pedig csoportokban folyjon, amit az előbbi is elősegít. Be lehetne kapcsolódni az egyetemen kutatott témákba is. De minden-képpen a csoportokban való kutatásra kell törekedni. Nem tekinthetünk el a segéd-tudományok jelentőségétől sem.

Meszéna György jegyezte meg, hogy ha valaki ezt a munkát 2—3—4 évig folyamatosan végigcsinálja, feltétlenül sokkal többet érő diplomát kap a kezébe. Továbbfejlesztés? — Kiforrja ez magát. A szakkollégiumi mozgalom kiterjesztését — a kutatási-szakmai oldalról közelítve — csak annyiban tartja célserűnek, amennyiben az oktatói kapacitás is bírja. — Igaz is. Hiszen Meszéna elvtárs öt szakkollégistával foglalkozik rendszeresen.

Pásztorné Nagy Márta mondta azt, hogy a szakkollégium bizonyította, hogy olyat csinál, amire még jobban oda kellene figyelni, s támogatni is kellene. Hogy ezt valaki lássa, ahhoz természetesen részt

kellett volna vennie ezen a beszámolón. A munka minőségének az emelése, véleménye szerint, a továbbiakban elsősorban a hallgatók és az oktatók személyi kapcsolatain keresztül lehetséges. Ez a fajta támogatás sokszor egészen egyszerű formákban is megvalósulhat: felhívni a figyelmet egy-egy anyagra, amelyről a hallgatók különben nem szerezhetnek tudomást, adni egy akadémiai meghívót, pl. kandidátusi vitára, stb. Így az sem fordulhatna elő — amire a beszámolón volt példa —, hogy valaki olyan dolgokat kutasson, amit készen megkaphatna.

Szigeti Endre arról beszélt, hogy a beszámoló az ellenőrzésen, önellenőrzésen, és vitán keresztül valamint ezek következtében komoly ösztönző erő. A vita felé kell elvinni az egészet, ahol a végzett munka mennyiségét és minőségét ellenőrizni lehet. Nagyon fontos itt az egymás iránti felelősség. „Nekem nagyon tetszett, hogy amikor valaki szigorúan tette fel a kérdéseket, a gyerekek egyáltalán nem lepődtek meg, hanem válaszolni próbáltak. Szét kellene húzni ezt a beszámolási időszakot, egy-egy alkalommal pl. két téma kerülne megvitatásra, de azok alaposan. Ez lenne az igazi egyetem... Szeretnék én is szakkollégista lenni, csak engem oda már nem vesznek fel.” — mondotta.

Iéren végzett munkánk, erőink felmérését, másrészt — ez a fontosabb — az érlelődő gondolatok kifejtését, más „szempontok”, vélemények meghallgatásán keresztül a szakmai munka, a TDK-dolgozatok gazdagítását. Elmondhatjuk, hogy ezeket a célokat sikerült elérnünk: világosabban látjuk azokat a pontokat, embereket, ahol jelentős fejlődésre van szükség, s az elhangzott, rendszerint igen élénk vitákból minden résztvevő igazán profitálhatott. Bebizonyosodott — s ez a TDK-val kapcsolatos jelenlegi viták időszakában különösen figyelemreméltó —, hogy az eredményesség szempontjából milyen nagy jelentősége van a folyamatosságnak, s a csoportos jellegnek a hallgatók szakmai munkájában. Természetesen sok a javítanivaló, ezekre a területekre a továbbiakban még jobban odafigyelünk.

Volt egy harmadik célunk is, ami azonban kudarcot vallott. Szerettük volna, ha beszámolási időszakunk jóval nagyobb érdeklődést vált ki az egyetemen. Nem így lett, s ezt nagyon-nagyon sajnáljuk.”

Tóth Ferenc
IV. évt.

Adalékok egy felméréshez

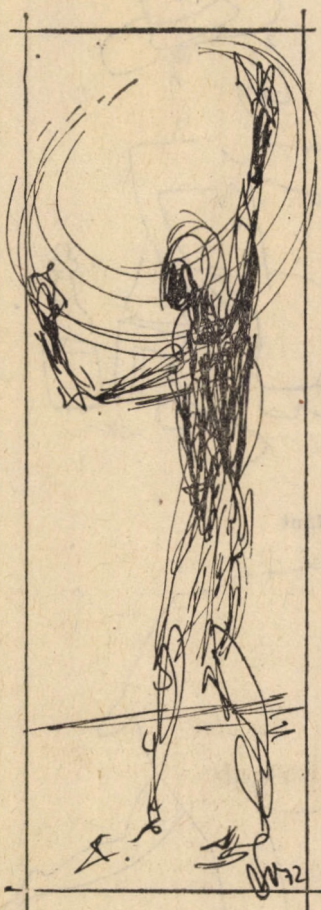
Egy IV. éves ker. pol. szakágazatos külkeressel folytatott beszélgetés során derültek ki a következő panaszok. Az utolsó évek körében már fel-lep az igénye annak, hogy fokozott gondossággal és súly-lal foglalkozzanak diploma-témájuk kiválasztásával, s általában az őket érdek-lő szűkebb szakmai területtel. Kevés azonban az idő erre, mert elveszik azokat a tantárgyak, amelyekre később nem valószínű, hogy szükségük lesz, mégis meg kell tanulniuk, hiszen órarendi kötelezettség. Miért kell tanulni ártant vagy ügyvitelgyepsítést? Lehet hogy az illető tanszék tudja, a hallgatók azonban nem. S azt sem tudják elgondolni, miért nem lehet a szakszeminárium túl más szakágazati tárgyól is gyakorlatot tartani. Az igényük meg van rá, például a III. éven tanult nemzetközi pénzügyekből és a vámelméletből. VI. éven a szakszeminárium mellett szeminárium csak árutanból és ügyvitelgyepsítésből van. Ugyanakkor nyelvtanóráiknak száma heti kétszer két óra, az két nyelv szintfenn-tartáshoz sem elegendő. Eb-

ben szükséges lenne az óra-szám bővítése.

Mindezt Regőczy István mondta el, az idén másodsor lett népköztársasági ösztön-díjas, szakjának és szaká-gazatának valamennyi problé-máját ismerteti. Az idén — a tervek szerint átmenetileg — szüneteltetik a nemzetkö-zői pénzügyek és kereskede-lempolitika szakágazatot. Ha tantervük megoldatlan kérdé-seit nézzük, arra kell gon-dolnunk, hogy ezt a szünetet annak megoldatlan kérdé-sei is okozták.

Most készül a külker. szak-képzés átfogó felülvizsgálata és felmérése, az anyagon a tanszék, illetve a KISZ mun-katársai egyaránt dolgoznak. Valószínű, hogy a felmérésben a fent vázolt problémák meg-alapozottabban, komplexeb-ben merülnek föl.

A tanszék is egyet ért a hallgatók tantervmódosítási igényeivel, egyben a szakkép-zés erősítésével. Problémáikat azonban a lap hasábjain is ismertettjük, s várjuk a tan-szék választát, valamint a fel-mérés elkészültét.

Napkorong

Bakos Róbert tollrajza

Tanszékről tanszékre, a vizsgaidőszak jegyében

Két csalhatatlan jel döb-bentett rá az elmúlt héten, hogy megint eljárt az idő és újból „nyakunkba szakadt” a vizsgaidőszak. Az egyik, hogy XY. levágatta a bozontját: „Vizsgaidőszakra »rendbejövök« és még csak nem is mondhatják a haverok, hogy pedálozok” — súgta meg a titkot. A másikat egy kollégiumi szobában láttam. Ötletes naptár. Rajta feliratok: matek, pg. stb., alatta számkártyák. A vizsgaidő-pontok. Tulajdonosa egy hete megkezdte a visszazámlálást.

Szóval jelentkezik, közele-dik, észre se vessz, s itt van. Melege van az embernek, ha rá gondol. Mindenki most dob rá az utolsó lapáttal, megy a hajtás az aláírásokért, gyakor-lati jegyekért, kezd keletje lenni egy-egy jobb előadás-jegyzetnek. Sűrűsödik a szem-ináriumok légköre, vére (uv-re) megy a játék. Minden igazolás aranyat ér. A zsi-bongóban vizsgaidőpontokat gyű-jtenek a felsők, megindult a pozícióharc a jobb vizsgana-pokért. A könyvtárban nems-o-kára ki lehet tenni a megtelt táblát, a folyóiratok köt. iro-dalom részről pedig egyene-sen bravúrnak számít egy-egy illusztris közgazdasági szem-le nyakoncápisé. „A tartozik” oldal teljes erőbedobással fin-nisel, de vajon hogyan készül a „követel” oldal?

Rögtönzött kis közvélemény-kutatásom alapján, íme a „népszerűségi lista”, mely alapján érdeklődtünk.

1. Matematika tanszék
2. Gazdaságtudományok tanszék
- 3—4. Elméletörténet tanszék, Gazdaságtörténet tanszék.

Nem az első vizsga a legkönnyebb

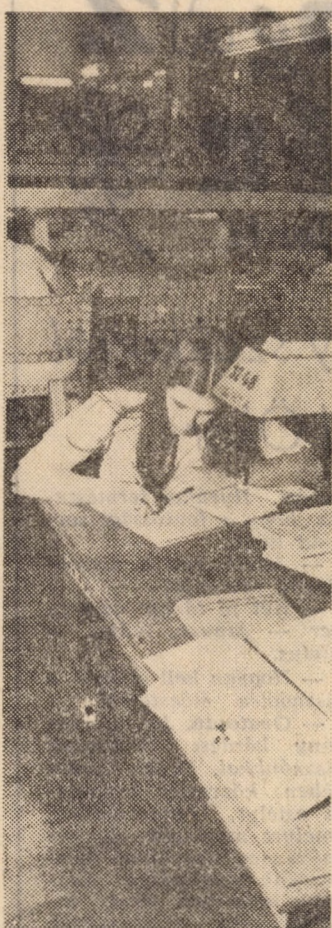
Ha a matekon túlvagy, már a vizsgák felét is letudtad — mondta valaki a minap a zsi-bongóban, és kijelentése diák-körökben osztatlan helyeslé-s-re talált. Hogy miért? — nem nehéz kitalálni. Elég megnéz-ni az utóbbi évek vizsgasta-tisztítékait, s minden kiderül. A matek a legszörösebb, a leg-szebbenylóbb tantárgy, és minden jel arra mutat, hogy idén sem lesz ez másként, sőt csak bonyolítja a helyzetet a vizsgákra jelentkezős szeren-csétlen alakulása. 19-én a II. évfolyam 90 százaléka szeret-ne vizsgálni. Technikailag le-bonyolítható-e ez? Tényleg az első vizsga a legkönnyebb? Tavalyi sok vita volt a dolgo-zatok megmutatásával kapcs-o-latban. Lehet a vizsganapok számát bővíteni? Kérdéseink-kei dr. Szép Jenő tanszékve-zető egyetemi tanárhoz fordul-tunk.

— Sajnos bennünket is ko-moly erőpróba elé állít ez a nem várt túljelentkezési hul-lám, hisz a teremhány követ-keztében nehezen megoldható ilyen nagy létszámú hallgató-ság rendes vizsgáztatása, ezért 19-én két részletben, dél-előtt és délután fogjuk a vizs-gát lebonyolítani, amennyiben a jelentkezők létszáma addig nem csökkenne. Bővebb tájé-koztatót a megfelelő időben, a tanszéki hirdetőtáblán köz-ölünk.

Nincs „könnyű” vizsganap. A feladatokat előre elkészít-jük, ezek egyforma súlyúak, s mivel egy nap két vizsga lesz, 6—8 példagarnitúra van előre összeállítva. Ezekből a boríté-kokból húzzunk ki véletlensze-rűen, hogy a részrehajlás leg-kisebb gyanúja se merüljön fel. Aki másodsor, harmad-szor uv-zik, annak minden vizsga nehéz.

Eredményhirdetkéskor a ja-vító köteles megmutatni a dol-go-zatot, de a hallgatók nézzék a dolog technikai részét is. A javítóknak 24 órán belül le kell adni a dolgozatjegyeket. Ilyen hajtás mellett előfordul-hatnak hibák is a javításban. Ha a reklamáció jogos, helyt adunk annak, utánaérünk. De arra időhiány miatt nincs mindig lehetőség, hogy min-denkivel átnézzük a dolgoza-tát. Utólag bármikor megmu-tatható, s indokolt esetben az indexbe írt jegy is változhat. De hangsúlyozom, ez elsősorban technikai kérdés.

Egy valamit szeretnénk na-gyon a hallgatók figyelmébe

ajánlani. Olvashatóan írni! Ne dobáljuk oda a számokat, ne legyen áttekinthetetlen a dolgozat. Rengeteg plusz munkát jelent a javítóknak. Nagyon sokat nyom a latban a szóbeli indoklás! Gondolatfordulatok után, minden olyan részről, ami nem nyilvánvaló, tessék megjegyzéseket fűzni! Így a puskázás gyanúja sem merül-het fel.

Tankönyv nélkül is lesz vizsga

Az adathalmaz, a vaskos tankönyv, a térképtömeg min-dig megriasztja a hallgatót. Milyen lesz az idei vizsga, ha a II. éveseknek még most sem jelent meg a földrajz-tankönyv?

Az elsősőknel nincs vál-toztatás. Vizsgaanyag a 10 elő-adás-anya-ga és a tankönyv, amely megérett az átdolgozá-s-ra, de az új megjelenése bi-zonytalan. Lehet, hogy 2—3 évet is várni kell a szűkös nyomdai kapacitás miatt. A hiányt, ezt az átmeneti állapo-tot (korszerűbb rendszer—régi könyv) előadásokkal pótoljuk, melyek hosszabb távra, elmé-leti alapot nyújtanak a szak-tárgy anyagokhoz. Ennek nagy szerepét az első előadásban is hangsúlyoztuk, s talán ennek tudható be, hogy a látogatott-ság 50 százalék alá sosem esett, sőt általában 70 szá-zalék felett mozgott. Az érteke-lés is a tavalyihoz hasonló. Az összpontszám 50 százaléka elégséges, de ehhez a főkérdé-seknek legalább egyikét meg kell válaszolni.

Tartunk konzultációkat is, ha időben jelzik, s a KISZ-ta-nulmányi felelős koordinálja az igényeket. Jelezték, hogy kollégiumba is szeretnék el-hívni a tárgy előadóját, szak-mai beszélgetésre. Nagyon sze-nyesen megyünk, csak időben értesítsenek bennünket.

— A másodévesek tankönyv-problémájáról csak annyit: A tanszék történetében ilyen még nem fordult elő, nagyon kellemetlen. Még januárban el-küldtük a megrendelést a sok-szorosításra, de eddig nincs semmi érdemleges hír. Azt ígérték, vizsgaidőszak előtt megjelenik. Ha más nem áll-na rendelkezésre, akkor az előadásanyag is képezheti a vizsgaanyagot. De a tavalyiak-nál is van jegyzet, tessék utá-nanézni! Ha csak közvetlen a vizsgaidőszak előtt jön ki a tankönyv, átcsoportosítjuk a vizsgákat, mindenki a neki legmegfelelőbb időpontot vá-laszthatja, de az téves infor-máció, hogy a vizsga emiatt elmarad.

— A szóbeli vizsgán egy-egy ország gazdaságának, alapvető ágazatainak területi elhelyez-

kedését kell ismerni. De elő-fordulhat, hogy néhány or-szág gazdaságának fő vonásait kell összehasonlítani, területi elhelyezkedés és potenciál szempontjából. A tényismeret mellett tehát jelentős szerepet kap az összehasonlítás. Ne számadatot tanuljanak, hanem próbáljanak azok mögé látni. A minőségi tudást értékeljük!

Nincs változás

— Nem lesz írásbeli vizsga elméletörténetből, a módszer ugyanaz, mint tavaly. Nem értem, honnan terjedt el ez a hír — csodálkozik dr. Mátyás Antal tanszékvezető.

— Csupán a III. és IV. éve-seknel lesz apróbb változtatás, de náluk sem írásbeli lesz a számonkérés. 4 lényegfőbb apróbb, nem átfogó kérdést kell majd szóban kifejteni. A II. éveseknek a bevált rend-szert követjük. A tavalyi szoci-ológiai felmérés azt mutatta, hogy a diákok is helyeslik, reálisnak ítélték a kapott osz-tályzatokat. Alapos tanszéki előkészítőket tartunk a vizs-gázatókkal, az egységes elbí-rálás végett. A tavalyi egész kicsi szóródás bizonyítja en-nek helyességét. A vizsga-anyag az idén kevesebb, hisz a határháson-elmélet kima-rad, de nagyon a figyelmébe ajánlom mindenkinek ezt a két előadást, mert jövőre a modern polgári közgazdaszok-nál sokkal nehezebb az anyag és nagy szerepet játszik a két „kimaradó” előadás anyaga.

— Két hete kapható a köny-vesboltokban, a Mihalik—Szigeti jegyzet, a nyugodt fel-készülésnek nincs akadály-a. De szeretném hangsúlyozni, hogy rohamtanulással nem sa-játítható el. Az anyagot meg kell rágni. Előadások után ajánlatos rögtön áttanulmá-nyozni a hallottakat. A vizs-ga sikeres feltétele, hogy a hallgató a lényegi összefüggé-seket megértse.

Mit hoz az új vizsgamódszer?

— Mi tette szükségessé be-vezetését? Hogyan néz ki a technikai lebonyolítása? — mindezekről Szuhai Miklós do-cens ad felvilágosítást a gaz-daságtörténeti tanszéken. Az írásbeliség előtérbe kerülése általános tendencia, a korszerű vizsgáztatás egyik feltétele. Tanszékiünk régóta tervezte be-vezetését, s az utóbbi két év tapasztalatai ezt csak siettet-tek. A hallgatók jelentős ré-sze minimális tudással jön vizsgázni, vagy sikerül vagy nem alapon, és a szóbeli vizsgán a szerencse nagy sze-repet játszik. Az egyetem ve-zetése is ösztönözte a szigo-rúbb számonezést.

A szóbelin nincs lehetőség, hogy az anyag egészének tudásáról átfogó képet kapjunk. A véletlen szerepét ki akarjuk keleszöbblőni. A vizsga a törté-nelem-felvételehez hasonló.

— 7 kérdést adunk. Ebből kettő átfogó jellegű, a többi konkrét dolgot kérdez. Az első és második könyv anyaga egyformán szerepet kap. A maximálisan elérhető ere-dmény 50 pont. 18 ponttól elég-séges. Számolunk a vizsga-drukkal, időhiánnyal, ezért lehetőség van szóbeli javítá-s-ra. Az írásbeli komolyságát azzal óvjuk, hogy a javítás legfeljebb 1 jegynyi lehet. Ha a szóbeli gyengébb, az írásbe-li eredménye számít. Nem akarjuk büntetni azt, aki fá-radozik a jobb jegyért. Ha va-lakinek a második írásbelije is elégtelen, szóbeli vizsgát kö-tetes tenni. Eredményhirdé-tésre levelező-hallgatóknál még aznap, délelőtti hallga-tóknál másnap kerül sor a hirdetőtáblán.

Tanszéki örjáratunk végén megkérdeztük a Diákot is, mi az elhangzottokról a vélemé-ny?

„Furcsa egy betegség ez ké-rem. Mennél jobban fázik tő-le az ember, annál inkább melege lesz.”

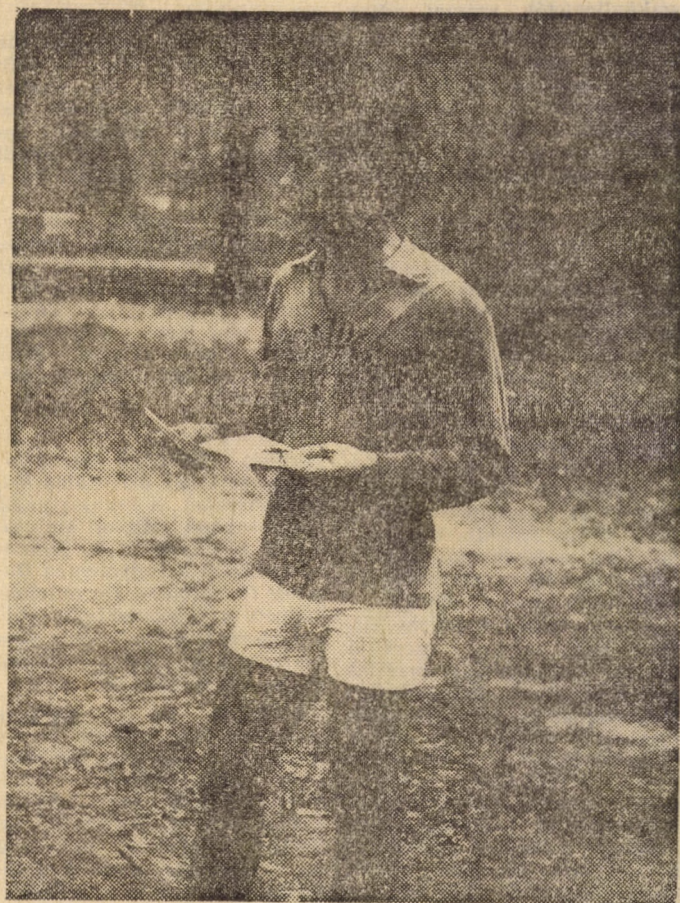
Az elhangzottak után mit le-het mindehhez hozatni?

Mindenkinek kéz és láb-tó-rést!

Sébök János

Mi van a Gellérthegyen túl?

Lustaság ellen, éjszaka az erdőben

Rácz Miklós térképpel és tájolóval a kézben a főiskolai bajnokság előtt.

„Főirány” lengi körül

egyelőre ezt a szép sportágat. A három éve alakult Országos Tájékoztató Futó Szövetség az idén aratta legnagyobb sikerét, amikor Monspar Sarolta megnyerte a Csehszlovákiában rendezett világbajnokságot. Sokan ekkor figyeltek fel rá pedig az egyetemen már több éve működik ilyen szakosztály.

Életének bemutatása végett kerestem fel a Kinizsi utcai kollégiumban Rácz Miklós IV. éves hallgatót, aki az elmúlt két évben irányította a versenyzők munkáját.

— Először arra szeretnék választ kapni, hogy mi is ennek a térképnek a lényege?

— A futónak térképpel és tájolóval, viszonylag ismeretlen terepen kell végigmenni, és ellenőrzőpontokat érinteni. Ami megkülönbözteti az atlétikai futástól, az az, hogy lényegesen lassabb tempóban kell „végighajtani”, mivel döntő szerepe a tájékozódásnak van.

— Egyik elversenyzőnk szavaival élve, „A tájékoztató verseny nem kincskeresés, vagy bujdosás az erdőben, hanem navigálás ismeretlen terepen”.

— Erdekessége, hogy minden versenyen van egy-két romantikus pont is. Nem is beszélve az éjszakai versenyzésről, ami rengeteg élményt nyújt a versenyzőknek.

— És az utóbbi koedukált?

— Magyarországon még nem, de a skandináv országokban nők is indulnak éjszakai versenyeken.

— De térjünk át a szakosztályra, ahol az utóbbi években

egyenletes fejlődés

tapasztalható. Mit tudsz mondani a szakosztály izmosodásáról?

— Mikor idekerültem az egyetemre, három-négy fiú járt versenyekre. Sajnos, mind utolsó évesek voltak, és mire vége lett az éveknek, egyedül maradtam. Ekkor kezdtem el a szervezést. Szakosztályunk évről évre eredményesen szerepel. Az idei szezon kellemes meglepetéseit a női csapatnak köszönhetjük.

— Egyetemi sporttevékenységem kezdetén, két éve alkultak, de a női versenyzés létjogosultságát mi sem bizonyítja jobban, mint az idei két bajnoki cím a III. osztályú csapat- és váltóbajnokságban. Ezenkívül a Zugló-kupát nyerték el, és számos helyezést. A rendkívüli erős mezőnyű főiskolai bajnokságon a kol-

lektív sportszerzetet harmadik helyet eredményezett.

Férficsapatunk nagyobb hagyományokkal rendelkezik. Az idei változó szereplés oka a II. osztályú versenyeken tapasztalható bizonytalankodás volt.

— Kik voltak a legeredményesebb versenyzők?

— Nőknél: Bor Irén, Tóth Ilona, Bertalan Margareta, a fiúknál: Kovács Endre, Kovács József, Gál Ferenc (és — bár ő nem mondja — hozzá kell tennünk: a szakosztályvezetőt jó eredményei is hozzásegítették, hogy a versenyzők kedvelik).

— Egyébként, mint említettem, a szakosztályon belül teljes az egyetértés, nagyon jó a közösségi szellem, ami szintén nem lebecsülendő dolog.

— Merre voltak versenyeken?

— Hogy csak a legismertebbeket említsem. Az idén voltunk Sopron, Alsóórs, Dobogókő, Veszprém, Lajosfürdő, Bánkút erdeiben.

— Mikor érdemes elkezdni ezt a sportot?

— Sokan elkezdik középiskolások korukban, de zömmel egyetemisták úzik. Mi sem bizonyítja ezt jobban, hogy az egyik leginkább

egyetemi sportág

a tájékoztató futás, mint a válogatott összetétele, ahol 80 százalékos az egyetemi hallgatók aránya.

— Ennek oka az, hogy a logikai készség, a gyors döntési műveltség, fontos szerepet játszik a sportban. Számosan 20–22 éves korban kezdik úzni, és ezekből is nemegyszer élversenyző lesz.

— Véleményem szerint az elfáradtság, lustaság ellen a legjobb szer. És ráadásul időigényessége is igen csekély. Bizom benne, hogy mind több diák ismeri fel a sport előnyeit, és a szakosztály továbbhalad az egyenletes fejlődés útján.

— Én is bízom benne, hogy a mozgásnak szükségét érző fiatalok jelentkeznek és a következő versenylvadban még sikeresebb eredményekről számolhatunk be lapunk hasábjai!

(Búcsúzóul még megkértem, hogy közöljék, kinél jelentkezhetnek az érdeklődők. Szívesen teszünk a kérésnek eleget. Tehát aki jelentkezni szeretne tájékoztatói futónak, az a Testnevelési tanszék, vagy Tóth Ilonánál a Kinizsi 310-es szobájában jelentkezhet. „Csábításként” még annyit hozzáfűztem, hogy annak, aki jelentkezni, nem kell járni a kötelező tornaórákra sem.)

Értekezleten

Kedves Elvtársak, szeretettel köszöntöm önöket és azonnal mondanivalóm közepébe vágok. Manapság igen sokan azt mondják, hogy az itt előadandó probléma nem fontos probléma, pedig igen sok szól amellett, hogy igenis fontos probléma az, amit most elmondok önöknek. Persze mielőtt elmondanám, néhány történelmi előzményt szeretnék ismertetni, melyek szintén nagyon fontosak a probléma szempontjából, manapság ugyanis sokan elfeledkeznek az előzmények szerepéről, pedig ezek nélkül igen nehéz megfelelő megoldást találnunk problémánkra, a problémák megoldása pedig elengedhetetlen jelen körülmények között, ugyanis...

Nyögd már ki öregem, ma biztos lesz reszelt máj az étteremben, ha ilyen lassan dumálsz, fél kettőt előtt nem végzünk, akkor pedig ehetem a rósejbnit.

Nem először foglalkozom a problémával, nekem elhihetik, hogy igen sok részprobléma összegezése szükséges ahhoz, hogy a probléma a maga valóságában helyesen tükröződjék és hatékonyan szolgálja a megoldás felé vezető utat...

Ez a Csöpike olyan mint a tetű... biztosan újságot olvas... mire elvacakol a kávéval, dél lesz... csak tudnám, hogy miről beszél ez, pedig ismerem valahonnan a képét... na nézd, hogy mozog a szája, ömlik belőle a szó, meg van győződve, hogy buzgón figyeljük... persze azért bólogatok néha, biztosan fontos dologról beszél, még képes vagyok valami rázós dolgot elbagatellizálni, na nem kicsikém, abból nem eszel... hol a kávé?... elszámolok százig... hetvenhárom, hetvennégy... lassabban számolj, te marha... ugyan minek, van elég szám... hát akkor számoljunk...

Nagyon örülnék annak, ha ezután a kis bevezetés után önök is elmondanák véleményüket, sajnálom, hogy az anyagot csak ma reggel tudtuk eljuttatni kezükhöz, de azért bizonyára ez a kis idő is elegendő volt az alaposabb áttanulmányozáshoz...

Nini, a Jerabek fején egy légy ül... hova is tartozik a légy?... emlős?... vagy hüllő?... eh, már régen tanultam... és hogy vakarózik a kis piszok, mintha tudná, hogy ez a Jerabek egy ijedős alak és nem mer odaütni, mert még azt hiszik, hogy a fejét vakarja az igazgató elvtárs hozzászólásán, vagy ami még annál is rosszabb, azt hiszik, hogy jelentkezik és felszólítják... Jerabek kartárs, akartál valamit mondani?... még azt sem tudja, mi az értekezlet tárgya, a főnöke küldte maga helyett, aki most a minisztériumban csücsül szintén egy értekezleten, és ugyebár egy főnöki fenékkal sem lehet egyszerre két helyen ülni... hol a kávé?... érdekes, ez a pali már vagy egy óraja beszél, és még mindig nem habzik a szája... a múltkor a saakszervezeti gyűlésen pedig habzott neki.

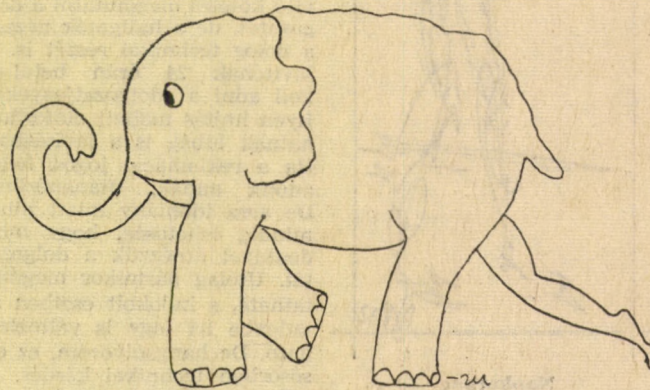
Reméljük, hogy a becvshjeurnxy megoldása jelentősen elősegíti a xcvbetokmbag hatékonyabbá válását, így ahhoz, hogy kjeznabxgqho lehessen, nem szükséges a socialista áwllghsgnmööaxql termelékenységünk woepeirumnyxbakakéséldfjkei kooperációja, ami által visszajutottunk a kindulóponthoz...

Miért nem a Löwinger mellé ültem, micsoda ragyogó hely, pedig még üres volt, amikor bejöttem... alig két méter az ablaktól, ez a Löwinger egy behemót, teljesen eltakarna, itt pedig a főelvtárs mellett még csak nem is ásihatok... hogy zsiabadok, és már a széken se tudok lejjebb csúszni, mindjárt beesem az asztal alá... hiába malmozok... ha egyet nyújtózkodhatnék, talán kibírnám... hozzászóljak?... de hiszen már egy óraja azt se tudom, mi a téma... tudtam egyáltalán?... ki kell bírni!... ki kell bírni!... hol az a kávé?... Álmoselőndokondtashubatóhótóm... Eganapmelegítőlakopársziksarja tikkadtszöcskenyajaklegelésnekrajta... Morgóhapticzendtudorvidorszende... nem, ez már volt... aha, Szundi... Morgószendehapticstudorvidorszindkuka... a termelő eszközgyenlőmunkatárgyapluszmunkaeszköz... nem bírom tovább... kikéredkedjek?... az mégis csak neveléses... Üdvözlégyáriamalasztaltteljesazurvanteveled... Grosicsbuzászkilórántlantosboszikzakariásbudaiokocsishidegkutipuskászibor... hogy is hívják az anyámat?... fiú vagyok-e vagy lány?... most már mindegy... édes istenem, könyörülj rajtam!... csúszok, bukik a fejem!... hol vagyok?... anyukám!... miért nem vigyázol rám?... Mmi az? Hogy vége? Mintha szedelőzködnének. Vagy csak szünet van?

— farkasházy —

Elejefánt

Halász Géza karikatúrái

Beszámoló egy szakkörrel Disznóöl Ökör

Egyetemünkön végtelenül sok sikeres, és majdnem ennyi sikeresnek mondható kör működik. Ezek száma most még egygyel gyarapodott. A megnevekedett igények szükségessé tették, hogy az egyetemi ifjúság szervezett keretek között foglalkozhasson a disznóöléssel. Munkatársunk a zsiabongóban kereste fel az új kör vezetőjét, aki itt ültette fel székhelyét. Eppen székelt, amikor beszélgettünk vele.

— Mit tanácsolnál egyszem kezdő disznóölőknek? — kérdeztük.

— Több jó tanácsom is van egyszerre — mondja Böllér Béla, aki civilben nem más, mint fiatalember. — Először is; jobb, ha mi öljük meg a disznót, mintha ő ölne meg minket. Ha disznók kezében kést látunk és sántít, akkor biztosak lehetünk benne, hogy rosszban sántítják. A disznók gyakran visítanak; ne higgyünk nekik, csak megjásszák magukat. Végül még egy jó tanács: Egyszerre több disznót is meg lehet ölni, de ez már disznóság.

— Hol tartjátok a foglalkozásokat? — Erre nincs gondunk, mi mindig kapunk termet. A múltkor a folyosón kellett az államvizsgát megtartani, mert az egyetlen szabad teremben mi tartottunk szakköri foglalkozásokat?

— Naná. Ha közben meg-sajnáljuk szegény Rófit (mert disznókat természetesen így hívják), akkor nem is muszáj megölni. Fő a békesség.

(nekiünk meg a fejünk)

Földes Péter

Miért csak ilyen későn?

A Strumbacher családra fényes nap virradt. A kis Strumbacher gyerekek lábujjhegyen jártak a szobában, hogy ne zavarják a Nagypapát. A Nagypapát, akinek megünneplésére ma szebben mosolygott le a nap az égről mint az első szabad május elsején. A legkisebb gyerek az ünnep tiszteletére még a fogát is megmosta.

9-kor felébredt a Nagypapa. Az ágy mellé már oda volt készítve az ünneplője, a frissen vasalt fehér ing, és a nyakkendő. A Nagypapa keze még a szokottnál is jobban remegett, iltőzködés közben. Hát igen, eljött a nagy nap, amire annyi évig várt, és ma őt fogják ünnepelni. Nem tanult hát hiába annyi évvel ezelőtt, nem volt hiábaváló a sok éves megfeszített munka a vállalatnál, mert ime, most mégis.

Ezen gondolkodott akkor is, amikor családja körében elindult az ünnep színhelyére. Amikor odaérték a nagy házhoz a Nagypapát előretessékelték a többi ősz hajú ünnepelt közé. A család tiszteletűdében húzódott meg az egyik hátsó sorban.

A legkisebb Strumbacher gyerek addig fészkelődött, amíg integetni tudott a Nagypapának, aztán nyugton maradt. Csak egyszer fordult oda Apuká-hoz:

— Apú, mit ünnepel ma a Nagypapa?

— Ma kapja meg a közzgazdász diplomáját!

— És miért csak ilyen későn kap diplomát a Nagypapa?

A papa nem felelt. Nem is tudott. Hogy ezek a gyerekek mennyi marhaságot tudnak kérdezni...!

—bors—

KÖZGAZDÁSZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja
Megjelenik kéthetenként a tanulmányi időszak alatt

Felelős szerkesztő:

FARKASINSZKY TIBORNE
Szerkesztőség: Budapest IX., Dimitrov tér 4.
Telefon: 186-850/138

Kiadó: Hírkiadó Vállalat

Budapest VIII., Blaha L. tér 3.

Felelős kiadó: Csollány Ferenc

Készül a Szikra Lapnyomdában